

Oktober 2002

32^e jaargang nummer 4

Javelin *Flitsen*

Drukwerk

Michiel van den Heuvel
Ulbe Twynstrawei 22a
8491 CE Akkrum

Officieel orgaan van de Nederlandse Javelin Klasse Organisatie
Spakenburglaan 1 - 8244 DW - Lelystad

R423B2

Javelin Flitsen

*Officieel orgaan van de
Nederlandse Javelin Klasse Organisatie*

Bestuur

Voorzitter 072 - 5123881	Willem Slendebroek	Sonnenburg 14 1823 HN Alkmaar
Secretaris 0320 - 26 24 80	Jeanine Kooi	Spakenburglaan 1 8244DW Lelystad
Penningmeester 035 - 603 54 88	Frank Zarembo	Speenkruidstraat 1 3765 AA Soest
Public Relations 0475 - 50 15 13	Theun Kiers	Grindbank 20 6071 SE Swalmen
Wedstrijdsecretaris 071 - 523 26 39	Caroline Duterloo	Damloperwerf 1 2317 DS Leiden

Kas commissie Jan Willem Zegwaard
Alexander van Amstel

Meet commissie Jan ter Stege
Jan Willem Zegwaard

Ereleden Eric Veth
Pim Zwaard

Contributie Leden 25 euro
Jeugdleden (tot 18 jaar) 15 euro
Donaties 25 euro
Vrijwillige bijdrage elk bedrag

Postgiro 290 34 45
Tnv Penningmeester NJKO
Speenkruidstraat 1
3765 AA Soest

<http://www.javelin.nl>

<http://www.sailjavelin.nl>

email: javelin@dutchmail.com

Om kopij of andere stukken naar de redactie te sturen, kun je op de volgende adressen terecht:

Harm Scheepstra, Meander 907, 1181 WP Amstelveen

020 - 640 03 07 h.c.scheepstra@freeler.nl

Liesbeth Aupers, Bovenover 156, 1025 JZ Amsterdam

020 - 681 34 04 olav.kerssemakers@worldonline.nl

Jeanine Kooi, Spakenburglaan 1, 8244 DW Lelystad

0320 - 26 24 80 jeanine.kooi@wanadoo.nl

INHOUDSOPGAVE

VAN DE BESTUURTAFEL	2
TRAVEMUNDE	2
<i>Vrijdag 19 juli</i>	2
<i>Zaterdag 20 juli</i>	3
<i>Zondag 21 juli</i>	3
<i>Maandag 22 juli</i>	4
<i>Dinsdag 23 juli</i>	5
<i>Woensdag 24 juli</i>	5
<i>Donderdag 25 juli</i>	5
<i>Vrijdag 26 juli</i>	6
JAARVERGADERING	6
UITSLAGEN E.K. TRAVEMUNDE 2002	7
E.K. 2002	8
FAMILIE BERICHTEN	9
E.K. AANTEKENINGEN	10

VAN DE BESTUURSTAFEL

Er is dit jaar in mijn privé leven het een en ander gebeurd waardoor het kwartje gevallen is en ik een besluit heb genomen om zo goed als te stoppen met zeilen. Waarschijnlijk hebben jullie aan het begin van dit seizoen hiervan al de voortekenen gezien. De 2e helft van dit seizoen heb ik al nauwelijks gezeild. Het E.K. was voor mij de afsluiting wat betreft het internationale en de spiegelplas is de afsluiting van het nationale gebeuren.

Aan de ene kant kijk ik wat onvoldaan terug op dit seizoen. De promotie is door mij wat matig behartigd. Dit komt aan de ene kant doordat ik zelf erg druk ben met andere zaken dan zeilen, en aan de andere kant door overmacht, bijvoorbeeld het afgelasten van het evenement op de Vinkeveense plassen, en het verplaatsen van de wedstrijden op de spiegelplas, waardoor ik hier ook niet het hele weekeinde bij kan zijn.

Verheugd ben ik echter over het feit dat ook als ik mij niet met promotie bezig houd, de promotie door gaat. Hier bij denk ik aan het promotie weekeinde in Zeewolde en het promotie weekeinde in Langweer. Allen die hiervoor verantwoordelijk zijn wil ik dan ook hartelijk bedanken. Deze saamhorigheid zie je door de hele klasse organisatie heen en zal ik in de komende jaren wel gaan missen. Maar ik kom terug. Ik denk dat als de kinderen wat ouder zijn, ik weer wat meer tijd heb voor het zeilen. Een andere zaak is de bestuursfunctie die ik nu een jaar of 5 vervuld heb en waar ik altijd veel plezier aan gehad heb. Het is een functie die niet erg veel tijd kost maar wel je volledige enthousiasme ik kan het iedere enthousiasteling aan raden. Het is echt leuk om te doen. Zeker als je veel op wedstrijden aanwezig bent. Dus als er mensen zijn die mij al een aantal keren vervangen hebben, en dat nog leuk vonden ook, zich geroepen voelen, je kan solliciteren op deze functie. Verder zie ik jullie op de jaarvergadering.

Vriendelijke groeten Theun

TRAVEMUNDE

Vrijdag 19 Juli:

Zoals deze week begon, is hij ook geëindigd. Het doorzagen van het trailerslot bleek noodzakelijk om weg te gaan van huis en zoals later bleek ook om thuis te komen. Helaas kost zoets dan wel 2 sloten, nou jou bij ons 3, de fiets moest ook van zijn slot af, want de sleutel zat in mijn jaszak en de jas lag nog in Lubeck. Kunnen jullie het nog volgen?

Het voordeel was dat we door de sleutelaffaire laat van huis vertrokken en dus ook een groot deel van de file hadden gemist. Nog net bij licht de tent opzetten. En mocht de auto nou wel of niet bij de tent staan?

Daarna kennis gemaakt met mijn nieuwe engelse bemanning (vrouw). Ze waren al aardig in de stemming (wat wil je na 18 uur ferry met flink zeetje) en ik kon nog net nee zeggen tegen de gin/jus.

Zaterdag 20 Juli:

Een mooi dagje, rustig windje, tijd om weer eens te klussen. Ons nieuwe roer paste helaas niet op zijn oude ophangpunten, dus boren/meten/epoxy/etc.

Iedereen kwam zo'n beetje aan die middag en sommigen gingen alvast het water op, waarna bleek dat het echt 50 minuten varen was naar de start. Bart en Jeanine hadden erg hard gepoetst op hun boot, waardoor je zou denken dat groentje roodje is geworden.

Die avond was de welkomstavond in een prachtig verlichte tent met koud bier en wijn. Een gezellig begin van een stormachtige week.

Nicole NED 544

Een Wedstrijdzeiler weet wat het beste is!

Zellen: **NT S** (Logo: NT S), **hyde sails** (Logo: sail), **ULLMAN SAILS** (Logo: U S)

Masten - giek - spibomen: **PROCTOR MASTS** (Logo: P M), **SUPER SPARS** (Logo: S), **RONDAR FOILS** (Logo: R F)

Zwaarden & Roeren: **STARLINE TRIMMERS** (Logo: S T), **KIWI STYLE FOILS** (Logo: K S F)

Trailers: **FRONTO** (Logo: F), - Combinatie trailers, - Hellingwagens

Dekzeilen: **Bruce Banks** (Logo: B B), - Boven en onderdekzeilen, - Roerhoezen & trapeze gordels

Starthorloges: **MEMOTIME** (Logo: M T), • Aluminium Roerkoppen, • Gelagerd Beslag, • Servo & Clamcleats, • Eivstrom Zelflozers, • Zeilkleeding

martin van leeuwen

GOUDA HOLLAND
p.o. box 401, 2800 AK Gouda
showroom & werkplaats:
Zoutmansweg 42a, Reeuwijk

tel: 0182 39 47 30
fax: 0182 39 38 08

OLYMPIC & INT. BOAT SPECIALIST (Logo: O I B S)

Zondag 21 juli

Eerste dag dat er een officiële wedstrijd gevaren zou worden, een aantal waren op zaterdag al even het water op geweest. De eersten gingen al vlot het water op, zo vlot dat ze het eerste uitstel misten. De rest bleef dus nog maar even op de kant. Omdat er toch wel wind was, werd iedereen een beetje zenuwachtig en besloten een heel aantal toch maar uit te varen in afwachting van de wedstrijd en ter verkenning van het wedstrijdwater. We hadden de kaart goed bestudeerd en wisten dus waar we de baan moesten zoeken. Helaas waren er geen andere boten, dan de 25 Javelins, op het water te zien, laat

staan dat er rescue en startschepen te zien waren. Het zou dus toch nog wel verder zijn. Uiteindelijk zijn we bijna tot in Kiel gevaren, we hebben lekker gevaren, goed gehangen en we begrepen er niets van dat er geen wedstrijd gestart werd. We besloten dus toch maar terug te gaan. Bij het binnen varen van de haven zagen we wel dat er op de Alpha baan gevaren werd, maar ja Voor ons zat het er kennelijk niet in. Na aankomst op de wal bleek dat er vlak na ons vertrek een tweede uitstel was gegeven en dat er uiteindelijk was besloten om helemaal geen wedstrijd meer te varen.

Aangezien we het toch wel vervelend vonden dat we met zo'n grote groep zeilboten buiten op de Oostzee waren geweest zonder dat er maar iets van begeleiding op het water was, besloten we om verhaal te gaan halen bij de wedstrijdleiding. Het eerste meisje dat we daar aanspraken schrok dat er kennelijk zoveel boten buiten waren geweest zonder dat zij dat wisten, de Herr-Doktor die ze er vervolgens bij haalde was echter minder onder de indruk. Ik geloof dat hij ons maar een domme klasse vond om zomaar tijdens een uitstel het water op te gaan. Frank was een totaal andere mening toegedaan, en na een paar duidelijke woorden in het Nederlands, haalde de Herr-Doktor een heel klein beetje bakzeil. Al met al, geen wedstrijd terwijl er wel wind was en een stugge wedstrijdleiding, was dit niet zo'n beste start. Ik werd er in ieder geval niet vrolijker van.

Jeanine NED 512

Maandag 22 Juli:

Storm op zee: de onverwachte terugkeer van de 544

Maandag, aangezien er geen avondprogramma was voor de maandagavond, moet je toch iets bedenken om de mensen bezig te houden.

Varend richting startschip, onstuimig windje, gaan we door of gaan we terug?

Even bij het startschip kijken en dan weer terug naar de haven was het idee. Bij het startschip was het een chaos, 1 uur uitstel zei men. We draaiden naar ruime wind en bats! Bij het rechtopzetten van de boot bleek de neerhouder van de giek afgeschoven. Repareren dus. Met veel gepruts er een touwtje aangeknoopt, ondertussen niet meer naar boven/ om ons heen gekeken. Varen!

Dit bleek een zeer korte aangelegenheid, want de snel opkomende storm zat precies in ons zeil en deed ons doorkenteren. De talloze pogingen om de boot rechtop te krijgen waren voor niets (te weinig gewicht in de strijd, kan ik normaal gesproken niet over klagen!). De golven en wind keerden de boot ondersteboven. Op de onderkant van de boot gezeten keken we om ons heen. Masten braken af en de bemanning van de Cats vlogen door de lucht, (zwarte lucht) en hoger wordende golven.

De reddingsboten bleken niet zo ervaren en probeerden ons in planee op een golf voor de wind op te pikken. De landing was op de luchtank met veel gekraak helaas.

In de boot gezeten zagen we eigenlijk pas de chaos. Onze boot zou door een andere reddingboot worden opgepikt. Dit bleek erg lastig te zijn, door de hoge golven. Dus laat je hem/ haar liggen, oeps! Via het wedstrijdcomité was er weinig te verwachten, maar de jongens van de reddingsboten wilden wel met 2 engelse hooligans en Bart naar de 544 zoeken. Wel gevonden, niet mee te slepen, de reddingboot werd zowat onder water getrokken. Blauw van de kou kwam het gezelschap terug, met de boodschap dat de 544 wel op het strand zou aanspoelen.

Aldus full speed met 5 auto's de oude oostduitse kust langsgezocht/ gejut. Veel gevonden (touw, muslirepen, peddels, 420, etc), veel mobiel gebeld, Bart en Jeanine al ong. 24 uur in droogpak. Eindelijk zagen we iets voor de kust, ong 8 mijl uit Travemunde, 1 mijl voor de kust, 4 boten met duikers aan de gang, jaaaa, de 544!!!

23.30 tijd om te eten, rust in de tent, ik durfde Pim weer te bellen.

Allen hartelijk dank voor de hulp! Sorry voor de zere voeten/ spierpijn.

Nicole NED 544

Voor Nicole:

"Ook een klein lek doet een groot schip zinken."

Dinsdag 23 Juli:

Dit had de derde dag moeten zijn om te starten maar na twee dagen waarin alle wedstrijden afgelast werden moest er toch een keertje gestart worden. De dinsdag begon al goed met een mooi smurfenlied. Het is heel leuk dat ze alle jongeren van het kamp wakker moest maken. Maar ze namen gelijk het hele Javelin veldje ook mee. Na twee dagen uitstel deed niet iedereen zenuwachtig en trok rustig hun zeiloutfit al aan, maar wachtte op het bekende smsje die het bericht van uitstel moest geven. En ja hoor, we kregen ook deze dag een uitstel en zouden om 10.00 uur verder bericht krijgen. We kregen het bericht om 11.30 te starten. En alle zeilers gingen tot hun verbazing maar hun zeilpakken aantrekken. Toen de zeiltjes omhoog gingen en begonnen te klapperen begon het zeilgevoel bij mij weer terug te komen. Steven en ik gingen maar snel het water op omdat er nog 45 minuten gevaren moest worden om bij de startlijn te komen. De eerste wedstrijd verliep bij ons niet helemaal naar wens maar we finishte evengoed nog als 15°. Tweede wedstrijd had de wedstrijdleiding het veldje zo mooi uitgelegd dat de bovenboei bijna vanaf de startlijn over stuurboord te bevaren was. Tijdens deze wedstrijd was de toplat gebroken en hierdoor liepen we slecht hoogte. Ook werd duidelijk dat het trimmen van de Javelin nog niet in mijn vingers zit. Trekken aan het ene touwtje dan aan de ander en maar kijken of je sneller loopt. Ach ja, je moet ergens beginnen. In de pauze van de derde wedstrijd op de vierde wedstrijd kreeg ik een aantal tips naar mijn hoofd toegeworpen, welke ik natuurlijk vol optimisme uitvoerde. Vierde wedstrijd begon. Ronde de bovenboei als laatste, dus de tips hadden goed geholpen. Gelukkig werd deze wedstrijd afgelast vanwege een donkere wolk welke naar het startveld toe dreef.

Aangekomen aan de kant bleek er helemaal geen extra zuchtje wind of regen uit de wolk te komen en we gingen maar even kijken waar het nou aan kon liggen dat we niet lekker zeilde. We kwamen erachter dat er een deuk in de mast zat (wat niet het probleem was). Dus even snel douchen, lauwe pizza naar binnen proppen het slecht nieuws horen dat wij met nog zes andere boten een dsq'je kregen omdat we niet zo'n stom zwart tapeje om onze giek hadden. Daarna gingen we op zoek naar een stuk aluminium. Natuurlijk nergens iets te vinden.

Woensdag 24 Juli:

Weer wakker worden door de mooie muziek van de burens. Met een rotgevoel omdat het hard waaide en dat we niet wilde varen vanwege de deuk in onze mast. We zagen iedereen zich in pak te hijsen en het water op gaan, een slechter gevoel kan er bijna niet zijn. Steven en ik gingen maar Travemunde in om versteviging te zoeken voor de mast. Maar na een halve marathon te hebben gelopen was een stuk oude giek het enige we konden vinden. Dit bleek achteraf niet goed genoeg te zijn. Op de camping zagen we dat er al een aantal boten terug waren gekomen omdat het zo hard waaide. Even later zagen we de rest ook terug komen. Wat waren wij blij dat er maar een wedstrijd gevaren werd. Nick en John bleek hun mast doormidden te hebben gevaren en we zien dat er toch een gevoel kan zijn dat nog slechter is dan dat van ons. We hadden met de 4nixniwykni en Ronaldo en Whirlwind afgesproken s'avonds te gaan kaasfonduen en kochten hiervoor de spullen in. Jan ten Hoeve hoorde van ons dat we de mast nog niet gemaakt hadden en maakte 1 belletje en had gelijk een op maat gemaakte aluminium pijp geregeld. Even snel de kaasfondue naar binnen gewerkt en snel de mast gemaakt. Later zaten we gezellig in de gemeenschappelijke zeilspulophangtentje een biertje te nuttigen en steeds meer mensen kwamen binnen. Mijn avond kon niet meer stuk. Mast gemaakt, biertje en gezelligheid erbij.
Jan Hendrik (NED 555)

Donderdag 25 juli:

Voor Ton en mij was dit het EK van de niet-gezeilde dagen. De eerste dagen door gebrek aan motivatie, en vandaag omdat we gisteren ons zwaard hebben gekraakt. De constructie was er niet op berekend dat je met twee personen er op gaat staan, terwijl aan de andere zijde vele kilo's water in de spinaker de boot de andere kant op duwt. Als alternatief voor de wedstrijd zijn we 's middags met Nicole, Loes, Renske, Harm en Hans op een grote 2-master aangemonsterd. Na het vertrek uit de haven, was het tijd voor het hijsen der zeilen. Dat hier niet één maar meerdere lijnen voor nodig zijn bleek al snel, toen niet één maar meerdere vrijwilligers werden gevraagd voor het hijsen. Per mast een aantal zeilen dus iedereen kon zijn energie daarin kwijt. Nicole, voor geen kleintje vervaard, mocht voor de boeg over de boegspriet klimmen om daar de kluiver los te maken. Ook was het mogelijk om de stuurhut te bezichtigen en een praatje te maken met de Nederlandse

kapitein en eigenaar van de boot. Toen hij het stuurwiel even alleen liet om de stand van de zeilen te controleren, kon ik het niet nalaten om dat grote wiel ook eens in mijn handen te hebben. Prompt schakelde hij de automatische piloot uit en liet mij deze indrukwekkende boot met een totaal zeiloppervlak van 383 vierkante meter besturen. Het valt niet mee om aan de wind de zeilen vol te houden en tegelijkertijd een redelijk rechte koers te varen. Een koerscorrectie is pas na tien seconden te voelen. Mijn koers stond meedogenloos als slingers op de boordcomputer af te lezen.

Overstag kan blijkbaar ook met zo'n vierkant getuigde boot, mits iedereen op het juiste moment met voldoende kracht aan de lijnen trekt om te brassen. Op het achterdek was men iets te voorzichtig, waardoor de draai niet werd ingezet en de hulp van de motor uiteindelijk nog nodig was.

Zo'n grote boot is heerlijk, wind in je haren, de deining en.. ja wel, grote golven die over de boeg in je gezicht en open jas slaan.

's Avonds met alle deelnemers en aanhang in de bus naar Lubeck, waar we zelf voor een rondleiding hebben gezorgd. Bijgaande foto laat een van de gebouwen aan een historisch plein in volle zon zien. Aan datzelfde plein schenken ze prima biertjes op een terrasje, vooral als je in luisterrijk gezelschap als dat van Jan ter Stege verkeert. Daarna was het tijd voor de Dinnernight in een historisch gebouw met prachtige zaal, waar iedereen aan lange tafels zat, de modelboten hoog boven de hoofden hingen en de obers chique gekleed gaan. Na de bijna individueel vormgegeven salade werden de kinderen verblijd met grote hoeveelheden patat en de volwassenen met het door hen bestelde gerecht. Nicole, toch al bekend om haar milde taalgebruik, wist duidelijk te maken dat je voor Labskaus toch echt een liefhebber moet zoeken.

Vervolgens hebben we onder Uli's bezielende leiding gemerkt dat je na 20.00 uur niet op zoek moet gaan naar een Italiaanse ijssalon voor zijn vier kinderen en onszelf. Was het de inspanning van de afgelopen week, de warmte in de bus of het rijkelijk gevloede bier dat enkelingen in de bus in slaap deed vallen op de weg terug?

Vrijdag 26 juli:

We hebben geluk, we kunnen de laatste twee races meezeilen met een geleend zwaard. Ik heb daar nog echt van genoten na de dagen aan de wal. Uiteindelijk toch nog voldoende punten binnen, om als laatste in het klassement te eindigen. Van de boten die punten hebben gehaald dan.

De prijsuitreiking was aan de overzijde van het water, aan de boulevard. Vele prijzen gingen naar de Britten en wederom zijn de gebroeders Schlittenhard nummer één, wederom zijn zij wezen zwemmen. Terug op de camping, voorzien van een snel hapje eten om dezelfde avond nog te kunnen vertrekken, blijkt er commotie en beroering. Ten eerste een Duitser die zijn fiets terug wil en een aantal mensen van ons uitmaakt voor dieven omdat ze zijn fiets uit de bosjes hebben gered en ten tweede een verdwenen koppel: de jongste dochter van Mieke en de oudste zoon van Tis. Ze waren op de fiets weg, waren niet bij de prijsuitreiking geweest en al enkele uren niet gesignaleerd. Meteen vertrokken er een aantal auto's om hen te zoeken, de medisch dienst ter plekke had geen kinderen in de ziekenboeg en een mogelijkheid om ze op het terrein te laten omroepen werd ook onderzocht. Het strand, de boten, de pont, de kades, de bosjes, alles werd afgezocht en uiteindelijk zijn ze gevonden op een mooi, beschut stukje strand. Niemand in de buurt, slechts hun tweetjes... De overbezorgde uitroepen van meerdere volwassenen werden met gegiechel ontvangen en gevolgd door tentarrest.

Enkele Javeliners waren toen al opgebroken en op weg naar huis of vakantiebestemming, anderen deden zich tegoed aan de laatste BBQ. In de hoop de volgende ochtend op tijd te kunnen vertrekken (wie? wij?), hebben wij alvast onze tent opgeruimd en zijn de volgende dag, na een uitgebreid afscheidsrondje naar huis gereden. De zon was eindelijk doorgebroken en we lieten een kleine groep rustig genietend achter, op weg naar Nederland waar het al enkele dagen zomers warm was.

Marian NED 87

JAARVERGADERING 17 JANUARI!!!!!!

De jaarvergadering zal dit jaar op 17 januari in het midden van het land gehouden worden. Omdat de opkomst tegenwoordig weer goed is, zijn we de huiskamers een beetje ontstegen. We zijn dus nog op zoek naar een geschikte locatie.

Binnenkort volgt er meer informatie daarover, samen met de uitnodiging en de agenda. Noteer deze datum niettemin alvast in je agenda!!!!

Uitslagen E.K Travemunde 2002

			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	totaal
1	Jens / Jan	GER426	2	(7)	2	1	(4)	1	2	1	1	3	13
2	Jan ter S / Jan ten	NED554	3	2	1	(DNS)	1	4	1	2	(7)	1	15
3	Rutger-Jan / Simon	NED120	4	1	4	5	(9)	(15)	3	6	2	2	27
4	Brian E / David	GBR558	1	5	3	3	5	5	5	(8)	5	(10)	32
5	Brian D / Kathryn	GBR559	(8)	4	5	2	6	3	(8)	3	4	7	34
6	Thomas / Sven	GER388	5	(15)	7	4	2	2	7	5	(9)	8	40
7	Peter / Heiko	GER550	(17)	3	8	(DNF)	3	8	11	7	3	4	47
8	Mike / Richard	GBR543	11	6	11	9	7	(12)	6	4	6	(12)	60
9	Theun / Jan-Willem	NED545	(18)	9	6	15	10	13	4	9	(16)	13	79
10	Ian Win/ Cliff	GBR508	14	(16)	(DNS)	8	12	14	9	12	10	14	93
11	Volkmar / Christian	GER518	(20)	11	10	(17)	11	9	12	14	13	15	95
12	Gavin / Nicholas	GBR522	12	13	12	6	16	7	13	(18)	(17)	17	96
13	Jost / Uwi	GER549	16	8	(DSQ)	20	(24)	18	19	10	14	5	110
14	Richard / Ian Will	GBR529	9	14	9	11	22	6	10	(DNF)	(DNS)	(DNS)	117
15	Olav K / Liesbeth	NED527	(21)	17	(DSQ)	13	20	17	18	13	11	9	118
16	JH / Steven	NED555	15	18	(DSQ)	(DNS)	17	10	16	19	12	18	125
17	Frank / Mieke	NED553	(DNC)	(DNC)	(DNC)	7	8	11	(DNS)	15	8	6	127
18	Matthias / Ronald	GER435	10	(21)	(DSQ)	16	14	19	15	17	18	21	130
19	Bart / Jeanine	NED512	22	12	(DSQ)	(DNS)	13	20	14	11	15	28	135
20	Thomas / Walter	GER533	13	22	14	10	15	21	(24)	21	(25)	24	140
21	Guido / Monika	GER302	19	20	13	(22)	19	(22)	20	16	19	16	142
22	Tis/Giel	NED405	25	25	(DNS)	12	(DNS)	16	22	24	26	20	170
23	Malte / Björn	GER159	23	(26)	(DNS)	18	18	24	17	25	22	23	170
24	Michiel / Philip	NED268	26	19	(DSQ)	14	23	23	23	(27)	27	25	180
25	Ulrich / Harm	GER399	24	24	(DSQ)	(DNF)	21	25	21	23	23	22	183
26	Hans / Harm	NED468	7	23	15	(DNS)	(DNS)	(DNS)	(DNS)	28	21	19	185
27	Katrin / Olav S	GBR510	(DNC)	(DNC)	(DNC)	19	(DNS)	(DNS)	(DNS)	20	20	11	214
28	Nick / John	GBR561	6	10	(DNS)	(DNF)	(DNS)	(DNS)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	232
29	Hanneke / MT	NED260	27	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	26	24	27	248
30	Sebastian / Stephan	GER358	(DNC)	(DNF)	(DNS)	21	25	26	(DNS)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	252
31	Ton / Marian	NED087	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNF)	(DNS)	(DNS)	(DNS)	22	28	26	256
32	Nicole / Pim	NED544	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	
33	Frank S / Georg	GER254	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	
34	Caroline / Paul	NED540	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	
35	Christian / Carsten	GER471	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	(DNC)	

Na vorig jaar samen met Jan ter Stege deelgenomen te hebben aan een klasse evenement op de Spiegelplas is het idee ontstaan om in 2002 samen de Eurocup in Travemunde te zeilen. Na heel lang niets gehoord te hebben kwam er anderhalve week voor de Eurocup een telefoontje of ik nog zin en tijd had om aan de fok te trekken. Omdat dit eigenlijk al zo afgesproken was heb ik 'Ja' gezegd. Na wat overleg ben ik met de boot vooruitgereden met twee neven van Jan. Daar aangekomen waren er al redelijk veel Javelin zeilers aanwezig, die mij direct vroegen of ik stuurde, ik moest hier ontkennend op antwoorden. De volgende morgen was ook mijn stuurman aangekomen en hebben we de boot opgetuigd. Er was al een behoorlijk sterke wind op het water en we keken elkaar aan als dit onze doop wordt dit jaar en dat gaat goed dan kan er weinig meer fout gaan. Twee stuurmannen op een boot is vragen om problemen, deze bleven uit. Na lang achter de startlijn gelegen te hebben werd er besloten om de wedstrijd af te schieten. Ondanks dat we nog niet op elkaar ingespeeld waren hadden we toch het idee dat we als een van de laatste van het water af moesten gezien onze ervaring. Eenmaal aan land aangekomen hoorden we dat er enige boten verdwenen waren. Enige onrust was wel op zijn plaats omdat er ook nog een paar personen zoek waren. Gelukkig waren de personen gauw gevonden maar het zoeken naar de boot werd nachtwerk. Ik ben zo onbekend in de klasse dat ik de namen van de mensen die het aangaat niet ken, maar na enige tijd bleek dat het wel een grote klasse was in het ondersteunen bij leed en het bergen van de boot. Na ik later hoorde is de mast er door duikers onder water afgehaald en de boot met geringe schade aan land gehaald. De volgende dag was eigenlijk iedereen aan het kijken wie er het water op zouden gaan vooral naar Jan ter Stege, als die het water op zou gaan, zou de rest ook wel gaan. Eenmaal bij de boot aangekomen en de dektent eraf gehaald bleek dat Jan zijn "kindje" was overleden. Na dit gezien te hebben ging Jan zijn gezicht op onweer. De fok was niet meer te repareren, gelukkig had de zeilmaker nog een nieuwe fok bij zich, die totaal anders getrimd moest worden waardoor de stuurman er totaal geen vertrouwen in had. Vlak voor het weggaan is er nog kortstondig overleg over hoe terug te varen bij ruime wind. Dit leek alleen op de genua nog de beste weg, wat ook bijna iedereen bleek te doen. De wedstrijden werden door vrijwel alle boten uitgezeild met de bekende zeilers allemaal voorin. Ook de mensen die de eerste dag zeer veel materiaal pech hadden konden weer mee doen. De man met de mastbreuk had wel de meeste pech want de volgende dag werd zijn grootzeil ook nog eens in tweeën gevaren. 's Avonds gezellig met zijn allen pizza eten en bier drinken in de door de Duitsers meegebrachte party tent, die tevens zeer goed functioneerde als was-droog hok. De strijd na de eerste dag ging naar onze verassing tussen de jongens Schlittenhard, Jan en Jan en een snel Engels team. De volgende dag weer veel wind waar bij ons de pechduivel meerdere malen toesloeg. Misschien was de bemanning wel te sterk. 's Avonds was er geen programma, waardoor iedereen een beetje uitzwierf over Travemunde, waar het zeer gezellig was met kermis en bandjes. Later in het zeer typische zwemdisco hok, waar geen water meer inzat. Wat aan het einde van de avond er toe leidde dat alle dronken mensen in het diepe stonden. De volgende dag leek heel mooi, zonnig en minder wind, waardoor er drie mooie wedstrijden gevaren werden. Aan het einde van de dag bleek dat de strijd om de eerste plaats nog tussen twee boten ging. 's Avonds gezellig eten met zijn allen in het oude schippershuis, wat zeer goed eten was in een zeer bijzondere entourage. De laatste dag moest er nog gestreden worden om de titel, waar in de eerste race een beslissing viel in het voordeel van de jongens Schlittenhard. De tweede race hebben we nog winnend af kunnen sluiten maar niet met voldoende voorsprong om de titel naar ons toe te trekken. Het was een zeer bijzondere ervaring om in zo'n snelle boot met zwaar weer te mogen bemannen. En we zijn achteraf ook heel blij met onze tweede plek, dit hadden we van tevoren niet gedacht. Tijdens het afscheid nemen werd aan mij gevraagd of ik nog een keer wilde sturen, hier heb ik geen nee opgezegd want het is een bijzonder schip om te varen. Niet makkelijk, wel heel snel.

Uw zeilmaker Jan.

Eén voor onze geliefde meidenboot:

"Een schip op het strand is als een baken op zee"

FAMILIE BERICHTEN

Er is weer heel wat gebeurt in Javelin-familie-land, nieuwe koppels en mogelijk zeilers in spé. Hier zijn de aankondigingen, overgenomen van de kaartjes die we binnen gekregen hebben.

Ons prinsesje is geboren

Froukje
Marie

23 februari 2002
Corneline Hoekstra & Michel Princen
Ned 328

ROBIN

26 juni 2002

Een wonder in een wiegje zo onvoorstelbaar klein
Een wonder in een wiegje te mooi oom waar te zijn

Wij zijn dolblij en gelukkig met de geboorte van onze zoon.

Brigitte en Siep Huizinga-Boerrée
Ned 557

Je naam is getekend
Je lijn is gezekerd
Stel je zeilen, kies je koers
Moge het je voor de wind gaan

Heel blij zijn wij met de geboorte van onze dochter

Amber

08 augustus 2002, 00.35
3500 gram, 52 cm
Willem Slendebroek & Mascha Geleijnse
Ned 449

Een zeer vruchtbare samenwerking die 449 tja ieder zijn eigen promotie werkzaamheden, alles om de klasse groter te maken. Maar wat gaan zij doen in de toekomst varen zijn nog samen of .. toch maar weer de 557. We zien ze graag weer komen.

En dan hadden wij nog een heugelijk en tegelijkertijd een minder heugelijk feit;
De trouwerij van dit jaar:

Giel en Marike

zijn getrouwd

Giel van Noorden en Marike van der Staak

Vrijdag 4 oktober om twaalf uur zijn zij getrouwd in het stadhuis van Nijmegen. 's Avonds vierden zij dit- maar ook de start van hun Australië-avontuur- met een groot feest.

Ja, ja, een feest was het, maar helaas gaan Giel en Marike hun geluk in Australië zoeken voor ons en vooral voor Tis is dit wel weer een verlies. Net nu zij na veel trainen een enorme triomf konden vieren met hun overwinning op een heel ander koppel de 5 ehh nog wat. Wellicht word er daar ook nog het een en ander geoefend en kunnen we over een jaar of drie het hele gezin weer verwelkomen. Of zoals het aloude gezegde (En onthoud dit, jongen!);

"Als de bruid is in de schuit, dan zijn de beloften uit."

E.K. AANTEKENINGEN

Vanuit het perspectief van de bemanning van de NED 468 valt er wel het één en ander te vertellen over de EK. Het begon ermee, dat we erg tevreden over onszelf waren: we waren vrijdag al aanwezig. Wat jammer was dat we laat aankwamen, als gevolg van een fileprobleem omgeving Hamburg, maar dat gaf niet zo veel: we hadden een volle dag speling en zo viel het levensgevoel van vakantierust goed te combineren met de verwachte spanning van weer en wedstrijd.

Direct al bleek dat er op het terrein twee soorten bewind golden: er was een soort opzichter, die heel precies en correct op de spelregels wilde letten en er was er ook eentje, die veel losser was. Grappig: een "gedoger" in Duitsland: hij deed zijn plicht door te melden dat auto's niet op het jeugdherbergveld mochten blijven en liet in ondubbelzinnige gebarentaal blijken, dat hij dit slechts zei om zijn regelend geweten te ontlasten, en dus niet om het gedrag van de Javeliners echt te beïnvloeden. Dat ging trouwens toch al gauw vanzelf, toen de situatie dreigde, dat de strook langs het voor de herbergjeugd vrij te houden voetbalveldje te smal zou blijken om het gehele Javelindorp te huisvesten. Want dat werd het in de loop van de zaterdag echt: een charmant tentendorp met een centrale tent, een soort dorps huis of praathuis. Een bijdrage van onze Duitse gastheren.

De plek voor onze klasse was gunstig. Wat ver van de wedstrijdleiding mogelijk, maar dichtbij het botenstrand. En met de mogelijkheid de nationaliteiten echt naburig te huisvesten. Er was ook sociaal veel "mixing", meer dan ik me van 2 vorige EK's herinner. En dat werd bevorderd door wat randactiviteiten in de avonduren.

Travemunde zelf was erg goed bereikbaar per pont. De overkant bood wat kermislawaai, maar belangrijker was de mogelijkheid tot vlot en smakelijk eten en drinken: vette happen van erg goede kwaliteit vooral. Niet in de laatste plaats verdienen ook de terrasjes vermelding, waar Hans zijn beroepseer hoog hield, door in meerdere variaties koffie te bestellen. En ja, enige gebaks- en/of ijswaaren vervulden daarbij een nuttige en aangename omlijstingsfunctie. Een geheel, waarbij Hans zeker van de actieve betrokkenheid van zijn bemanning op aan kon.

En ja, er zullen altijd ook kritische noten zijn bij een organisatie van een gebeuren als dit. Mogelijk hadden onze Duitse klassengenoten wat meer Javelin-mentaliteit bij de wedstrijdleiding af moeten dwingen, als dat tenminste kon. Want een waarschuwing bij een ontbreken van een reglementair verplicht stukje zwart tape op een rondhout kan nog goede maatvoering zijn. Echter: het aanvullende Nederlands dat we van onder meer Bart mochten leren, toen dit een grond voor diskwalificatie bleek, had best mogen worden voorkomen.

De taxaties van het weer door het comité waren wat al te ver van foutloos en waarom welke klasse wel of niet een wedstrijd voer was ook niet steeds duidelijk. En er zou wat voor te zeggen zijn de banen en de klassen wat meer te laten rouleren, zodat allen nu en dan wat verder weg zouden moeten voor hun wedstrijd.

Als dan de Javelinklasse –voor zover nog laat in het praathuis- ook nog de hand in eigen boezem steekt, als het gaat om de eerbied voor de nachtrust van anderen, dan zijn de kritische noten wel vergolden. Dan resteert alleen de vaststelling dat het weer erg wisselvallig was.

Er viel veel te genieten. Zaterdag gingen we even de opgetuigde boot uitproberen: eens kijken hoe het voelt op zout water, want dat deden we nog niet eerder. En kijken hoe het gaat met de stroming van de Trave, die hier zijn “Mund” heeft en met het verkeer van soms bepaald imposante ferry’s naar Denemarken en de Scandinavische landen. Wel, alles werkte en er was net genoeg wind om schuin tegen stroom in weer aan de wal te komen. Een stuk wal vlakbij de havenmond, waar n de loop van de week nog een zandschuiver diensten verrichte om het wier langs de kant op te ruimen. Dat leidde tot een wat minder zompige wallenkant en enkele prachtig stinkende wierhopen. Spannend was het om te zien, hoe ver die machine het water in reed, met zijn hoog geplaatste dieselmotor en luchtinlaat.

Voor de goedkoopste contactlenzen van Nederland:

www.mylenses.nl of telefoon: 0900-MYLENSES (0900-69536737) 65 cent per minuut

Zondag zouden we de eerste wedstrijden varen. De boten waren het water op, en pas in de buurt van het wedstrijdgebied werd ons duidelijk, dat er geen wedstrijd zou zijn. Het weer had overigens één race zeer wel toegelaten. Het was duidelijk nog oefenen in de communicatie met het wedstrijdcomité. Wel echt lekker zeilen, heen en weer tussen haven en later geel te tonnen baan E.

Was het de zondagavond, dat we ontvangen werden op de windjammer in de Travemunder haven? Nat weer, soep, drankje en een leuke atmosfeer op een wel erg groot schip, waarvan je je af kunt vragen wat er nodig zou zijn om het weer zeilklaar te krijgen. In elk geval zou er fors ballast in moeten, zo leek het. We kregen bruine bonen en al wat dat na het avond eten van de meeste zeilers, voor enkelen kwam het als geroepen. Als Javelinners hebben we het als enige klasse tot in de late uurtjes weer gezellig weten te rekken. Dansend op de muziek van de uiteindelijk ontdooide en dankbare band. Waarmee we weer enige toelagen kregen.

Maandag aan het ontbijt kwam Nicole met een observatie, vermoedelijk over hoe haar zeilkleding zat: “Als je een dikke wind laat, loopt de dunne wind door je broek.” En fin, dat was precies wat we tussen onze hapjes door graag wilden weten.

We gingen het water op, en er kwam een uur uitstel. Hans en ik zagen in de verte het donker aankomen en voelden ons daar niet fijn bij. Terug dus, al voordat we bij het beoogde wedstrijdgebied kwamen.

Windkracht acht gemeten en dat op zee. Zeker in zo een baai geeft dat hoge en lastige golven. Zo werden de cat's in een poging ruime wind terug te komen redelijk naar voren gekatapulteerd: een ongelofelijk gezicht. En niet echt iets om mee te ruilen.

Veel anderen moesten in een poging om heel terug aan wal te komen het grootzeil laten zakken of zelfs ook de fok weggrollen. Alleen de wind en het als een razende van de golven afsurfen was genoeg voor behoorlijk wat knopen.

Jan en Jens waren nog met vol tuig aan het zeilen toen ook zij naar voren omsloegen. Als je daar naast dan "drijft" is dat een bizar gezicht. En wat onthutsend is dat er dan niets is wat je kan doen.

Het werd een rare dag: strandjuten met een flinke groep die de lage-wal-kust in parten had verdeeld naar de boot van Pim, geholpen door onderling contact per mobiele telefoon. Een hulpmiddel dat vaak een sociaal onding is, maar bij dit soort gelegenheden toch wel erg handig. Veel schade aan boten en in andere klassen zelfs gewonden. Peter Borck die er miraculeus in slaagde binnen een dag te beschikken over een nieuwe mast.

Een erg leuk punt was de besmettelijkheid van een stukje van de mentaliteit die Javelinners gelukkig kenmerkt. Andere klassen zagen ons druk met het meehelpen om elkaars boten op de wal te krijgen. Dat strekte zich ook uit tot bijvoorbeeld de Corsairs: op enig moment was er een hele ketting van mensen om uiteindelijk zwemmers vast te kunnen houden die een boot binnen hielpen trekken. Verheugend was het om te zien, dat anderen ons gedrag kopieerden.

Goed was het ook om te merken hoe de Engelse vrienden zich met Theun inspanden om Nicole te helpen de boot van Pim weer op het bootstrand te krijgen. Dat nadat we de Duitse bootredders 's avonds laat hadden verrast met applaus vanaf onder meer de pont bij het invaren van de haven met die boot op sleeptouw. Een uiteindelijk goede prestatie van een niet steeds alert en indrukwekkend rescue-team.

Dinsdag drie manches. De vierde ging niet door of werd afgeblazen, dat was ons niet geheel duidelijk. Tevreden waren we in elk geval met een fraaie zeildag. In de avond maakte Guido zich erg verdienstelijk met het regelen van de pizza's.

Woensdag werd er één wedstrijd gevaren en Hans en ik waren zeer tevreden dat we daarvan af zagen. Op de camping had Mieke het tegen haar kinderen steeds over hun doos, en wel nota bene hun soepdoos. In de sfeer van het bedenken van bastaardscheldwoorden kwam Ton met "reservedoos". Al met al werd er zo ook opvoedkundig en talig talent zichtbaar.

Donderdag waren Hans en ik net wat te behoedzaam. We zagen af van de wedstrijden, en dat bleken er drie te zijn. Maar het leven bood compensaties: de koffie met gebak of ijs aan de boulevard en in de middag een zeiltocht op de "Aphrodite". Een dwars getuigde stalen zeiler met dieselreserve. Nagebouwd van een model van zo een 160 jaar geleden. Komt tot 55 graden aan de wind. Van de Javelingroep waren Mieke en haar dochters, Ton, Marian, Hans en ik mee. Het was voor mij een goede gelegenheid om weer eens te beseffen hoe veel uitdrukkingen er uit de zeilvaart komen: "Uit de klauw lopen", "verbrassen", "nagelvast", "over de hekel halen / hekelen" en zo meer.

De avond bracht "eten in Lübeck". Er was ook een wandeling gepland, ik meen over de wallen van deze oude Hanzestad, maar die ging niet door. Na het eten waren er wel die nog honger hadden en zich bij een Turk (vlees) of bij MacDonalds (ijs, dat luistert naar de eetlust bevorderende naam "macflurry"; spreek dat eens langzaam uit !) vervoegden.

Tijdens het eten maakte de jongste spruit van Tis en Trix zich extra geliefd. Hij zat op schoot bij Marie-Thérèse. En evenals veel anderen vond hij haar boezem erg mooi. Hij echter in alle onschuld, al was hij er wel druk mee flink aan haar shirtje te trekken; en dat bood soms even de gelegenheid om voornoemd positief esthetisch oordeel visueel te toetsen. Een tafel verder, waar zijn vader een groot

deel van de avond zat, gaf dat enige hilariteit. Dat te meer, omdat de vader in zijn humor niet altijd een vertederende onschuld ten toon spreidt als die van zijn zontje; mij werd veel duidelijk toen ook Trix zich hierbij erg vermaakte.

In volle schijnheiligheid ging ik bij MT (zoals ze soms genoemd wordt) informeren naar de juiste spelling van haar naam. Dat ten behoeve van deze bijdrage in uw lijfblad. Ze werkte daar soepel aan mee, maar vond zichzelf een avond later toch wat sukkelig; ze heeft nog niet het volle vertrouwen dat uw redactie haar onschuld en die van haar schootklantje recht zal doen. Of dat nu beter wordt, kan in het volgende nummer blijken, als zij de behoefte zou hebben daar iets over te zeggen.

Vrijdag bracht nog een drietal manches, en een prijsuitreiking waarin de herrie van onze klasse toch weldadig afstak tegen het wel erg rustige reageren bij andere klassen. En een zeer goed initiatief van wat ik, in gedachten en deels ten onrechte, wel het "studentensmaldeel" van de klasse noem: Barbecue Vlot geregeld en bijzonder gezellig. Zelf kwam ik wat later bij Peter voor de camper terecht. Zijn vrouw verleidde mij en ook Mieke ertoe na de wijn die ik al had gehad nog wat Kirschwasser mee te drinken. Dat was erg lekker, maar daar dacht ik bij het doorgestroomd-vocht-geïnspireerde ontwaken rond 7 uur anders over. Gelukkig kon ik de scheelheid met behulp van een tweetal paracetamolletjes effectief bestrijden, met het oog op een herontwaken tegen negenen. Voor mij duidelijk een avond, waar geen wedstrijddag op volgde.

Daar is overigens veel variatie in, de voorbereiding op een wedstrijddag. Sommigen gaan tijdig slapen op een avond vooraf aan een wedstrijd. En dan zijn er weer mensen, die vermoedelijk echt direct gaan slapen. Maar ook komt het voor, dat een uit meerdere nationaliteiten bestaand tweetal hand in hand zich tijdig aan het gezelschap onttrekt, waarna ik geschokt uit de commentaren van de rest opmaak, dat de meeste de erotiek tussen die twee niet al twee jaar eerder in de gaten hadden.

Dan zijn er zeilers, die graag hun houten kop in de wind zetten om over een kater heen te komen. Die ook geheel ontspannen aan de start kunnen verschijnen, omdat ze zich eigenlijk na de voorgaande avond nog een vaatdoek voelen, en ja, hoe veel spanning zit en nou in een vaatdoek. Dat zijn de types die zich kunnen veroorloven lang en laat door te slobberen. Ook is er een zeilster bekend, van wie wordt verteld dat zij het best bemant, als ze één of twee bier heeft gehad.

Ook zijn er koppels met een vrij vast ritueel, een strakke taak –en volgordeverdeling in handelingen, een vrij duidelijke volgtijdelijkheid kort voor de wedstrijd. Bijvoorbeeld over wie als eerste zijn zeilkleding aan heeft, met welke tussenpoos beiden zich bij de boot vervoegen. En die dingen kunnen meer of minder van tevoren vast gelegd zijn, al of niet ooit in woorden verrat. Dat doet er niet veel toe: afwijkingen roepen dan vragen bij de ander of zelfs wat onrust op in het "opladen" naar de werkspanning die nodig is om een wedstrijd te varen. Want dat was voor mij de echte les van dit EK: als de spullen in orde zijn en het weer een, zij het onvast, gegeven, dan zijn de duur en de intensiteit van de concentratie die de bemanning op kan brengen wel heel erg belangrijk.

Al met al een belevenis, die de nieuwsgierigheid naar een EK in Engeland heeft vergroot, al houden we de droom van de Middellandse zee ook nog vast.

Liesbeth en Harm

Voor de traditionelen onder ons een om even over na te denken. Het zal nogal wat teweeg kunnen brengen voor onze gemende teams.

"Een huis zonder vrouw is als een javelin zonder roer"

